

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mechlinia Illustrata Luce Miraculorum S. Francisci Xaverii
Orbis Utriusque Solis Ac Thaumaturgi Chronicis Distichis
evulgata Anno M.D.C.LXVI.**

Grumsel, Gérard

Mechliniae, 1666

Elegia Qvinta. Caecitas ab oculis depulsa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11918

Cæcitas ab oculis depulsa.

CVM tVVs hInC ILLInC eXCVrrIt In æqVora Vates,
 sanCraqVe VIsa tVâ gesta tot Vrbe refert;
 HVC age, nVnC rVrsVs CeLeres eXporrIge VVLtVs;
 In tVa tot LVClS signa, MaLIna VenI.
 sIt LICet hæC DeXtræ pICtIs VenlentIs ab InDIs,
 HIs qVoqVe nVnC terrIs LVX qVasI faCta tVa est.
 HâC eX LVCe tVos partIrls, habesqVe trIVMphos;
 CVLtVs & Ipse tVæ pLVs LoCVs VrbIs erIt.
 Lenta LoqVor; nVnC est: hVC IaM VICInIa sVppLeX,
 Et BaVarVs, TeVto, CeLta, BrIttoqVe VenIt.
 QVIsqVe sIt hInC frVCtVs sI VoLVere Coner; VbIqVe
 ILIas est ChronICIs IVsta fVtVra Mels.
 pLVra LIqVent VVLgo, nos pLVra sILebIMVs ILLI:
 paVCa pLaCet VersV, VeraqVe gesta seqVI.
 neC LICet HybLæas, tot & Inter oLentIs HyMettIana
 Erret opes; CVnctas AttICa gVstat apls.
 HâC VeL ab hIstorIâ (taCeo sIC MILLe) LIqVebIt
 XaVerII qVaLIs LVX sIt, eatqVe tVI.
 parVa reCens teneros nVnC Anna eXCLVserat VngVes,
 sCaLDIs VbI LIqVIDas In freta VoLVIt aqVas.
 HVIC oCVLVs CæLI VItIo qVasI LIppVs, & eXpers
 LVMInIs, & stILLans VsqVe sInIster erat.
 LIppaqVe sIC LVstrIs prope VIXerat ILLa DVobVs;
 neC, Cerebro gVttas qVI Veter, VLLVs aDest.
 QVIn qVoqVe pLVs aCles Ipso VItIatVr ab VsV:
 HanCqVe oCVLo CæCaM tertIVs annVs habet.

CLarVs

ELEGIA QUINTA.

Cæcitas ab oculis depulsa.

Cum tuus hinc illinc excurrit in æquora vates;
 Sanctaque visa tuâ gesta tot urbe refert;

Huc age nunc rursus celeres exporrige vultus;

In tua tot lucis signa, Malina veni.

Sit licet hæc Dextræ pictis venientis ab Indis;

His quoque nunc terris lux quasi facta tua est.

Hâc ex luce tuos partiris, habesque triumphos:

Cultus & ipse tuæ plus locus urbis erit.

Lenta loquor, nunc est: huc jam vicinia supplex,

Et Bavarus, Teuto, Celta, Britoque venit:

Quisque sit hinc fructus si volvere coner; ubique

Ilias est chronicis iusta futura meis.

Plura liquent vulgo, nos plura silebimus illi:

Pauca placet versu, veraque gesta sequi.

Nec licet Hyblæas, rot & inter olentis Hymetti

Erret opes; cunctas Attica gustat apis.

Hâc vel ab historia (taceo sic mille) liquebit

Xaverii qualis lux sit, eatque tui.

Parva recens teneros nunc Anna ^(e) excluserat ungues;

Scaldis ubi liquidas in freta volvit aquas.

Huic oculus cæli vitio quasi lippus, & expers

Luminis, & stillans usque sinister erat.

Lippaque sic lustris prope vixerat illa duobus:

Nec, cerebro guttas qui vetet, ullus adest.

Quin quoque plus acies ipso vitiatum ab usu:

Hancque oculo cæcam tertius annus habet.

(e) Anna Bacl
 Antverpiensis
 1660 26. Mar-
 tii. Mechliniæ.

CLarVs erat DeXter, seD & hVnC nVbeCVLa teXIt:

Et VeLVt asperso pVLVere taCtVs erat.

CreVIt & hIC pVLVIs, ViresqVe à LVMinè traXIt:

FaCta LeVIs reLIqVo peLLIs In orbe fVIt.

Ergo IVbar soLIs frVstra, soLeMque reqVirt:

Vna tenet VIsVs noX DIVtVrta sVos.

LVCe Carent oCVLI; soLI fLetVsque sVpersVnt,

QVI tenero VVLtV fLVMinIs Instar eVnt.

CVr fLes Anna? tVo CVr pVLsas CoMplta qVestV?

LabItVr eX oCVLLIs IrrIta gVtta tVIs.

Ah! bene sI sClres, oCVLLIs hIs Cernere noLLes:

Tartareo, nesClS; sVnt In aMore faCes.

Non tot ab EVXIno, VersaqVe PropontIDE pVppes;

LVMInIbVs VVLgo qVot perlere sVIs.

Trola potens staret; nIsI perDIta fILIA LeDæ

Rapta foret parIDIs LenIter ore VIRI.

sVnt oCVLI sCopVLI: sVnt perfIDA saXa pVeLLIs;

heV! qVibVs anneXæ tot CeCIDere rates.

pone MetVs VIRgo; nIhIL hIC VeXaberIs ILLIs:

VIX, oCVLLIs faLLI CVr VerearIs, habes.

fLet taMen Anna, sono neC CensoLabilIs ILLo est:

Et baCVLo Lentas tentat InIre VIas.

Ah! qVibVs eXpensIs, qVibVs heV! Matertera CVrIs

Non stVDVIt neptI prona faVere sVæ!

At qVIA nVLLa IVVant; & hVIC non paVCa LegVntVr?

InCLyta XaVerII tot benefaCta ManVs;

Anna VoVe, DIXIt: tVVs VnVs Is Vrbe MaLIInâ,

QVI tenebras præsens has LeVet, AVtor erIt.

DIXIt; & aVspICIIs aVeCta faVentIbVs eXIt;

sVppLICat aC DIVo LenIter ILLa sVo.

Clarus erat dexter; sed & hunc nubecula texit:

Et velut asperso pulvere tactus erat.

Crevit & hic pulvis, viresque à lumine trazit:

Facta levis, reliquo pellis in orbe fuit.

Ergo jubar solis frustra, solemque requirit.

Una tenet visus nox diuturna suos.

Luce carent oculi; soli fletusque supersunt,

Qui tenero vultu fluminis instar eunt.

Cur fies Anna? tuo cur pulsas compita questu?

Labitur ex oculis irrita gutta tuis.

Ah! bene si scires, oculis his cernere nolles:

Tartareo, nescis, sunt in amore faces.

Non tot ab Euxino, versæque Propontide puppes,

Luminibus vulgò quot periere suis.

Troia potens staret; nisi perdita filia Ledæ

Rapta foret Paridis leniter ore viri.

Sunt oculi scopuli: sunt perfida saxa puellis;

Heu! quibus annexæ tot cecidere rates.

Pone metus virgo; nihil hîc vexaberis illis:

Vix, oculis falli cur vereris, habes.

Flet tamen Anna, sono nec consolabilis illo est:

Et baculo lentas tentat inire vias.

Ah! quibus expensis, quibus heu! matertera curis

Non studuit nepti prona favere suæ!

At quia nulla juvant; & huic non pauca leguntur

Inclyta Xaverii tot benefacta manus:

Anna vove, dixit: tuus unus is urbe Malinâ,

Qui tenebras præsens has levet, Autor erit:

Dixit, & auspiciis avecta faventibus exit,

Supplicat ac Divo leniter illa suo.

Sancte

SanCte pater, DIXIt; sVppLeX tIbI CernItVr orbIs,
 GestaqVe CæLItIbVs VIX faClenDa faCIs:
 AVspICe te DIVo tot IVssa CaDaVera VIVVnt,
 TotqVe patent preCIBVs CLaVsa sepVLChra tVIs.
 ADIICe serVatIs DVpLICES hos LVClS oCeLLOS;
 QVos VoVet eXVVIIIs, sI sInIs, Anna tVIs!
 LVX reDeat; VItæ redIIsse VIDEbItVr VsVs:
 TV LargItor Iô! pIgnorIs hVIVs erIs.
 LVX erat hæC feLIX, Lætæ LVX qVarta noVenæ:
 ECCE pIVM PhœbI prospICIt orbe IVbar.
 ObstVpVIt: VotIsqVe frVens, eXaVDIor, InqVIt:
 Et bene speratVM posCIt, & Vrget opVs.
 VLtIMa LVX fVLsIt: VenIt, Instat; & InsVper IpsIs
 peLLICVLIs oCVLVs LIber & orbVs abIt.
 TVM Verò InstaVrat noVa festa noVenDia VotIs,
 XaVerIoqVe noVas annVIt Ipsa faCes.
 QVoaqVe MagIs serVet, VIsVs serVentlor eXtat:
 offICIo pVgnant DIVVs & Anna sVo.
 DoneC, Vt hIC prope seXta Dies ILLVXerat; Iô!
 Annæ oCVLI VIsV ConVaLVere sVo.
 GrataqVe XaVerII DeXtræ sVa teCta reVIsIt:
 CæCaqVe qVo VeCta est, nVnC peDe CarpIt Iter.
 IaMqVe VeLVt LynCeVs popVLo LVstrante tVetVr:
 fHLaqVe sVbtILI neCtIt & VnIt aCV.
 Non sIC LanfICas artes traCtaret AraChne,
 NeC parIter teLæ fILa MInerVa sVæ.
 soL Ita XaVerIVs nIgrIs reDIVIVVs ab orIs
 VrIt & In fines VsqVe, MaLIna, tVos.
 Vre preCor LVX pLena tVos hoC LVMIne BeLgas,
 QVasqVe VenVs fLVXas affLat ab ore faCes.

Sancte Pater, dixit: supplex tibi cernitur orbis

Gestaque Cælitibus vix faciendâ facis.

Auspice te Divo tot iussa cadavera vivunt;

Totque patent precibus clausa sepulchra tuis.

Adjice servatis duplices hos lucis ocellos,

Quos vovet exuviis, si finis, Anna tuis.

Lux redeat; vitæ rediisse videbitur usus:

Tu largitor iô! pignoris hujus eris.

Lux erat hæc felix, lætæ lux quarta Novenæ:

Ecce pium Phœbi prospicit orbe jubar.

Obstupuit: votisque fruens, exaudior, inquit:

Et bene speratum poscit, & urget opus.

Ultima lux fulsit: venit, instat; & insuper ipsis

Pelliculis oculus liber & orbis abit.

Tum verò instaurat nova festa Novendia votis;

Xaverioque novas annuit ipsa faces.

Quòque magis fervet, visus ferventior extat:

Officio pugnant Divus & Anna suo.

Donec, ut hîc prope sexta dies illuxerat; iô!

Annæ oculi visu convaluere suo.

Grataque Xaverii Dextræ sua tecta revisit:

Cæcaque quo vecta est, nunc pede carpit iter.

Jamque velut Lynceus populo lustrante tuetur:

Filaque subtili nectit & unit acu.

Non sic lanificas artes tractaret Arachne,

Nec pariter telæ fila Minerva suæ.

Sol ita Xaverius nigris redivivus ab oris

Urit & in fines usque Malina tuos.

Ure precor lux plena tuos hoc lumine Belgas;

Quasque Venus fluxas afflat ab ore faces.

50 MECHLINIA ILLUSTRATA
 HeI MIHI! qVot faLsIs oCVLos hæ nVblbVs VrVnt!
 HeV! qVot & eXCæCant, neC benè VeLLe sInVnt!
 HIs proCVL oppressIs tIbI phæbo LaVrea VICtrIX;
 AtqVe oCVLIs MeLLor sIC qVoqVe VIsVs erIt.

ELEGIA SEXTA.

Pestilens febris attactu Xaverianæ
 Imaginis subitò perfanata.

Miraculum hoc approbatum

A B

AMPLISSIMO AC REV. ADMODUM DOMINO
 D. JUDOCO HOUBRAKEN

Vicario Generali Sedis Sylvæducensis vacantis. 19. Martij. 1664.

QVot CæLI steLLas, & habent noVa graMina fLores;
 Et parIt æstIferos terra CILIssa CroCos;
 Tot qVoqVe sVnt Vrbls noVa Læta trophæa MaLLInæ:
 XaVerII rVrsVs DeXtera testIs erIt.
 Testes, qVI VICtâ tot LethI eX faVce resVrgVnt:
 FIXaqVe sVbLIMI sCVta tot aLta LoCo.
 NVLLa LVes, LangVorqVe noVos Ita gLIsCIt In artVs,
 HVnC eXorata qVIN LeVet ILLe ManV.
 Aeger es; hVC propera: spes LangVeat Ipsa MeDentIs;
 SI properas, Isto sospIte sospes erIs.
 NVper ID eXperta est CatharIna TVVenCVLA LVctans
 fertILLor syLVæ qVâ DVcis eXtat ager.
 Atra LVes grassans BræDæ VItIaVerat aVras;
 VIrGInIbVs MIXtâs abstVLERatqVe nVrVs.
 HoC qVoqVe CorréptVs fVIt hVIVs aVVnCVLVS IgnI:
 Chara soror soCias attVLIIt ergo ManVs.

QVo

MIRACULIS S. FRANCISCI XAVERII.

51

Hei mihi! quot falsis oculos hæ nubibus urunt!

Heu! quot & excæcant, nec bene velle finunt!

His procul oppressis tibi Phœbo laurea victrix;

Atque oculis melior sic quoque visus erit.

ELEGIA SEXTA.

Pestilens febris attactu Xaverianæ

Imaginis subitò perfanata.

Miraculum hoc approbatum

A B

AMPLISSIMO AC REV. ADMODUM DOMINO

D. JUDOCO HOUBRAKEN

Vicario Generali Sedis Sylvæduccensis vacantis. 19. Martii. 1664.

Quot cæli stellas, & habent nova gramina flores;

Et parit æstiferos terra Ciliffa crocos;

Tot quoque sunt urbis nova læta trophæa Malinæ.

Xaverii rursus Dextera testis erit.

Testes, qui victâ tot lethi ex fauce resurgunt:

Fixaque sublimi scuta tot alta loco.

Nulla lues, languorque novos ita gliscit in artus;

Hunc exoratâ quin levet ille manu.

Æger es; huc propera: spes langueat ipsa medentis;

Si properas, isto sospite sospes eris.

Nuper id experta est Catharina juvencula luctans

Fertilior Sylvæ quâ Ducis extat ager.

Atra lues grassans Bredæ vitiaverat auras;

Virginibus mixtas abstuleratque nurus.

Hoc quoque correptus fuit hujus avunculus igni:

Chara soror socias attulit ergo manus.

*Catharina Sta-
kenborchs in ter-
ritorio Sylvædu-
ccensi. 1662. 23.
August.*

G 2

Quo